

A Bunch of Distractive Writing

Why has fact-based and extensively reported American style narrative journalism not gained ground in Europe?

Miksi amerikkalaiset toimittajat osaavat tarinallisen journalismin niin paljon eurooppalaisia paremmin?

Amerikkalaisia lukijoita hemmotellaan narratiivisella journalismilla, joka perustuu laajaan ja huolelliseen fakta-aineiston keruutyöhön. Samanlaista näkee harvoin Euroopassa. Euroopassa narratiivinen journalismi on yksittäisten toimittajien varassa. Usein nämä toimittajat eivät edes tiedä, että tällaisella journalismin lajityypillä on nimi ja pitkä historia. Jos he haluavat kehittyä työssään, heidän on etsittävä opettajia Yhdysvalloista.

Miksi narratiivinen journalismi on niin selvästi amerikkalainen journalismin muoto? Miksi se ei ole kehittynyt samalla tavalla Euroopassa kuin Yhdysvalloissa? Nämä ovat kysymyksiä, joihin Anu Nousiainen etsii vastauksia tutkimuksessaan. Hän tarkastelee tarinallisen journalismin angloamerikkalaista historiaa ja eurooppalaista reportaasin perinnettä. Hän kiinnittää huomiota erityisesti journalismin arvostukseen yhteiskunnassa. Britanniassa, kuten monissa muissakin Euroopan maissa, journalimia ei ole pidetty luovana ammattina. Journalismin ja kirjallisuuden välille on tehty selvä ero, ja vain fiktiota on pidetty kirjallisuutena ja siten merkittävänä. Journalismin yleisö on määritelty massayleisöksi, joka eroaa kirjallisuuden eliittiyleisöstä. Toisin kuin Yhdysvalloissa, Euroopassa journalismin kirjallisia arvoja ei ole tunnustettu. Hyvä esimerkki tästä on amerikkalainen Pulitzer-palkinto, jota on jo vuodesta 1980 lähtien jaettu myös feature-jutuille.

Nousiainen nostaa esille myös erot amerikkalaisten ja eurooppalaisten toimittajien koulutuksessa ja tarttuu joihinkin väärinkäsityksiin, joita eurooppalaisilla toimittajilla on narratiivisesta journalismista.

https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/fileadmin/documents/Publications/fellows_papers/2012-2013/A_Bunch_of_Distractive_Writing.pdf